

॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥

दिव्यैश्चपुष्पैस्तदेवाः समं तात्पर्यं वारयन् ॥ देवदुंदुभयश्चापि नेदुःस्वयमनीरिताः ॥ १५ ॥ शीतश्च वायुः प्रववौ प्रयाणे तस्य धीमतः ॥ विपांसुलां महीकुर्वन्ववर्ष
चसुरेश्वरः ॥ १६ ॥ अंतरिक्षे विमानानि देवतानां युधिष्ठिर ॥ तत्रैव समदृश्यं तंधुं यत्र महासुरः ॥ १७ ॥ कुवलाश्चस्य धुंधोश्च युद्धकौतूहलान्विताः ॥ देवगंधर्व
सहिताः समवैक्षन्महर्षयः ॥ १८ ॥ नारायणे न कौरव्यतेजसाप्यायितस्तदा ॥ सगतो नृपतिः क्षिप्रं पुत्रैस्तैः सर्वतो दिशः ॥ १९ ॥ अर्णवं खानयामास कुवलाश्रम
हीपतिः ॥ कुवलाश्चस्य पुत्रैश्च तस्मिन् वैवालुकार्णवे ॥ २० ॥ सप्तभिर्दिवसैः खाल्वादृष्टो धुंधुर्महाबलः ॥ आसीद्वारं वपुस्तस्य वालुकां तर्हितं महत् ॥ २१ ॥ दीप्य
मानं यथासूर्यस्तेजसा भरतर्षभ ॥ ततो धुंधुर्महाराज दिशमावृत्य पश्चिमां ॥ २२ ॥ सुप्तो भद्राज शार्दूलकालानलसमद्युतिः ॥ कुवलाश्चस्य पुत्रैस्तु सर्वतः परि
वारितः ॥ २३ ॥ अभिद्रुतः शरैस्तीक्ष्णैर्गदाभिर्मुसलैरपि ॥ पट्टिशैः परिधैः प्रासैः खड्गैश्च विमलैः शितैः ॥ २४ ॥ सवध्यमानः संक्रुद्धः समुत्तस्थो महाबलः ॥ क्रुद्धश्चा
भक्षयत्तेषां शस्त्राणि विविधानि च ॥ २५ ॥ आस्यादृमन्यावकं संसर्वतकसमंतदा ॥ तान्सर्वान्निपतेः पुत्रानदहत्स्वेन तेजसा ॥ २६ ॥ मुखजेनाग्निना क्रुद्धलोका
नुद्धर्तयन्निव ॥ क्षणेन राजशार्दूलपुरेव कपिलः प्रभुः ॥ २७ ॥ सगरस्यात्मजान् क्रुद्धस्तदद्भुतमिवाभवत् ॥ तेषु क्रोधाग्निदग्धेषु तदा भरतसत्तम ॥ २८ ॥ तं प्रबुद्धं
महात्मानं कुंभकर्णमिवापरं ॥ आससादमहातेजाः कुवलाश्रमहीपतिः ॥ २९ ॥ तस्य वारिमहाराज सुखावबहुदेहतः ॥ तदा पीयततस्तेजो राजा वारिमयं नृप
॥ ३० ॥ योगीयोगेन वदंश्च शमयामास वारिणा ॥ ब्रह्माखेण च राजेंद्र दैत्यं क्रूरपराक्रमं ॥ ३१ ॥ ददाह भरतश्चेष्टु सर्वलोकभवाय वै ॥ सोखेण दग्ध्वाराजर्षिः कुव
लाश्रमहासुरं ॥ ३२ ॥ सुरशत्रुमभिचघ्नं त्रैलोक्येश इवापरः ॥ धुंधोर्वधात्तदाराजा कुवलाश्रमो महामनाः ॥ ३३ ॥ धुंधुमारदतिस्व्यातो नाम्नाऽप्रतिरथो भव
त् ॥ प्रीतैश्च त्रिदशैः सर्वैर्महर्षिषु सहितस्तदा ॥ ३४ ॥ वरं वृणीष्वेत्युक्तः स प्राजलिः प्रणतस्तदा ॥ अतीव मुदितो राजन्निदं वचनमब्रवीत् ॥ ३५ ॥ दद्यां वित्तं द्विजाश्रे
भ्यः शत्रूणां चापि दुर्जयः ॥ सख्यं च विष्णुना मे स्याद्भूतेष्वद्रोह एव च ॥ ३६ ॥ धर्मे रतिश्च सततं स्वर्गवासस्तथाऽक्षयः ॥ तथास्त्विति ततो देवैः प्रीतरुक्तः स पार्थ
वः ॥ ३७ ॥ ऋषिभिश्च संगंधर्वैरुत्तं केन च धीमता ॥ संभाष्य चैनं विविधैराशीर्वादैस्ततो नृप ॥ ३८ ॥ देवामहर्षयश्चापि स्वानि स्थानानि भोजिरे ॥ तस्य पुत्रास्त
यः शिशायुधिष्ठिर तदा भवन् ॥ ३९ ॥ दृढाश्चः कपिलाश्च चंद्राश्चैव भारत ॥ तेभ्यः परंपरा राजन्निक्ष्वाकूणां महामनां ॥ ४० ॥